

نهضت مقاومت ملی ایران

بنیانگذار دکتر شاپور بختیار

National Movement of the Iranian Resistance

NAMIR

founded by Chapour Bachtiar

Postfach 2336, 24913 Flensburg, Germany

یازدهمین سال ترور دکتر عبدالرحمن برومند

دکتر عبدالرحمن برومند رئیس هیئت اجراییه نهضت مقاومت ملی ایران، دوست و یار دکتر بختیار در تاریخ ۲۹ فروردین ۱۳۷۰ (۱۸ آوریل ۱۹۹۱) در پاریس به دست مزدوران جمهوری اسلامی به قتل رسید. زنده یاد برومند یکی از اعضا برجسته جبهه ملی ایران و از رهروان وفادار مکتب دکتر محمد مصدق بود. هدف مبارزه او مانند سایر رهروان نهضت مقاومت ملی ایران استقرار دموکراسی و حاکمیت ملی بود. او برای این کشته شد که همانند بختیار حاکمیت را از آن ملت میدانست و برای تحقق حاکمیت مردم مبارزه میکرد. برومند همواره بر اصل ۲۶ قانون اساسی مشروطیت که کلیه قوای مملکت را ناشی از ملت میدانند تاکید داشت و حکومت ولی فقیه که خود را نماینده خدا بر روی زمین و به این ترتیب حق حاکمیت را از آن خود میدانند حکومتی غاصب تلقی میکرد. قتل برومند بر طبق برنامه قبلی صورت گرفت. هدف از قتل او این بود که نهضت مقاومت ملی ایران پس از قتل زنده یاد دکتر بختیار که چند ماه بعد از ترور برومند انجام گرفت، از رهبری برومند نیز محروم شود.

کلیه شواهد دلالت بر این دارد که امرین این نوع ترورها سران جمهوری اسلامی و در راس آنها علی خامنه ای ولی فقیه و هاشمی رفسنجانی رئیس جمهور وقت بوده اند. اطلاعات و اسنادی که در بیش از یازده هزار صفحه مربوط به جریان دادگاه ویژه پاریس مربوط به ترور زنده یاد دکتر بختیار موجود است همچنین پرونده دادگاه میونسور برلن به روشنی نشان میدهد که قتل بختیار و برومند از نخستین حلقه هائی سلسله جنایاتی هستند که به دستور رهبران جمهوری اسلامی انجام گرفته اند.

این جنایات که با ادامه در ایران به قتل های زنجیره ای معروف شدند و انعکاس وسیع آنها در سطح جامعه و عدم جواب قانع کننده به مردم باعث شده است که سران جمهوری اسلامی بعنوان امرین اصلی به مردم ایران معرفی گردند. اما آنهایی که از «مردم سالاری دینی» طرفداری میکنند عموماً هنوز به گونه ای عمل میکنند که گویی افرادی مانند برومند و بختیار و سایر رهبران اپوزیسیون که به قتل رسیده اند وجود خارجی نداشته اند و قتلی هم در کار نبوده است و یا قتل های مزبور ارتباطی با سایر قتل های زنجیره ای ندارند. آنها همانند گذشته جامعه را به «خودی» و «غیر خودی» تقسیم میکنند و علی رغم ادعای جانبداری از حقوق کلیه مردم تنها از حقوق طرفداران و هم نظران خود دفاع میکنند و به دفاع از حقوق صاحبان نظرات دیگر به خصوص ملیون ایران که همواره بر ضرورت استقرار حاکمیت ملی و از آغاز جمهوری اسلامی بر ضرورت جدائی دین از حکومت تاکید کرده اند، رغبتی نشان نمیدهند. پرهیز از ذکر نام برومند و بختیار و سایر رهبران اپوزیسیون در شمار قربانیان قتل های زنجیره ای از طرف آنهایی که ادعای طرفداری از قانون، رد خشونت و حذف جسمانی مخالفان سیاسی را دارند، حداقل نشانه اعتقاد سطحی آنان به قانون و برخورد ایدئولوژیک آنها به اصل ضروری دفاع از حقوق و آزادیهای کلیه مردم است. پی گیری قتل های زنجیره ای زمانی مفهوم واقعی خواهد داشت که همه قربانیان جنایات جمهوری اسلامی را شامل شود. بعکس تا زمانی که اینان اولین قتل های زنجیره ای (واقع در خارج از کشور) را به بوته فراموشی میسپارند چگونه میتوانند به فراموشی سپردن قتل های داخل کشور را بر سران خود کامه نظام خرده بگیرند؟! پی گیری درست و واقعی این قتلها و امرین و عاملین آن زمانی میسر خواهد بود که فکر آزادی اندیشه و حاکمیت بی کم و کاست ملت در ذهن اکثریت مخالفان ولایت فقیه در کمال روشنی راسخ گردیده باشد و این خود عاملی است که شمارش معکوس پایان عمر این نظام را آغاز خواهد کرد. **نهضت مقاومت ملی ایران**، نخستین سازمانی که زنگ خطر نقض حاکمیت ملی بنام ولایت فقیه را به صدا در آورد، به عنوان بخشی از خانواده بزرگ ملیون ایران در یازدهمین سالگرد فقدان جبران ناپذیر رئیس هیئت اجرایی خود روانشاد دکتر عبدالرحمن برومند یاد آن راد مرد و آزادیخواه ثابت قدم را که با راه روشن و ایستادگی سرسختانه بر سر اصول و آرمان خود یکی از برجسته ترین سرمشق ها را در اختیار نسل های آینده میهن خود ایران قرار داده، گرامی می دارد و بار دیگر با این پیشرو راه آزادی و دموکراسی ایران تجدید عهد میکند.

ایران هرگز نخواهد مرد

نهضت مقاومت ملی ایران

۲۶ فروردین ۱۳۸۱ برابر با ۱۵ آوریل ۲۰۰۲